

[Helge Adam Møller]

derledes i den internationale verden, vi lever i i dag. Derfor er det den konservative folketingsgruppes grundlæggende og principielle opfattelse, at udlændingelovgivningen ikke skal gøres til genstand for en folkeafstemning.

Det betyder bestemt ikke, at der ikke er behov for ændringer og stramninger i Danmarks udlændingepolitik; det er der. Lad mig i stikordsform bare nævne nogle få af de ændringer, vi ønsker: Vi vil have skærpet betingelserne for at få dansk indfødsret. Vi ønsker, at der stilles skærpede krav med hensyn til opnåelse af familiesammenføring. Vi ønsker de facto-flygtningenes retskrav på asyl i Danmark afskaffet. Vi ønsker ikke, at det offentlige skal betale for, at udenlandske børn skal lære deres oprindelige sprog; det er forældrenes opgave. Her i Danmark skal børnene lære at tale dansk; det andet må være en privatsag. Vi ønsker visumkrav indført for alle dele af eks-Jugoslavien. Vi ønsker langt flere flygtninge hjulpet i deres nærområde, frem for at vi hjælper dem med langt større omkostninger her i Danmark. Og vi ønsker en langt mere aktiv indsats i EF for at samordne den europæiske udlændingepolitik.

Som det fremgår, er den konservative holdning til dansk udlændingepolitik klar. Vi ved, hvad vi vil, og vi arbejder for at få flest muligt af disse synspunkter igennem.

Til slut vil jeg sige, at hvis vælgerne ønsker, at dansk udlændingepolitik skal ændres og strammes – og det tror jeg de gør; det behøver jeg ikke nogen folkeafstemning for at konstatere – så må de bruge det repræsentative demokrati. Det vil sige, at de ved næste folketingsvalg må stemme på politikere og partier, som har holdninger og synspunkter, som er i overensstemmelse med deres egne på dette område. Den konservative holdning skal der ikke være tvivl om hverken i dag eller ved et kommende valg: Vi ønsker en strammere dansk udlændingelovgivning.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Venstre er, som sidste gang dette forslag – eller i hvert fald et, der lignede meget – blev fremsat, imod. Vi finder, at en folkeafstemning med så forenklede temaer er i strid med princippet om det repræsentative demokrati eller i bedste fald ikke kan bruges til noget som helst.

Hvad forestiller forslagsstillerne sig egentlig at en sådan folkeafstemning kan bruges til?

Lad mig fremhæve et par eksempler:

Hvad nu hvis befolkningen siger ja til, at betingelserne for dansk indfødsret skal skærpes? Hvad kan det så bruges til? Hvis Folketinget f.eks. efter en sådan folkeafstemning vedtager, at der skal gå et år mere efter begåede forbrydelser, før man kan erhverve statsborgerskab, så er sagen jo i orden, så har man fulgt folkeafstemningens resultat. Er det tilstrækkeligt for Fremskridtspartiet?

I Venstre har vi forsøgt at få et bredt samarbejde i Indfødsretsudvalget om at skærpe reglerne i forbindelse med begået kriminalitet. Jeg kan oplyse, at når det drejer sig om narkoforbrydelser, er praksis rent faktisk netop blevet skærpet. Men det er så sandelig ikke Fremskridtspartiets skyld; Fremskridtspartiet gør jo intet for at få ændret praksis. Desværre er det i Indfødsretsudvalget slet ikke muligt i øjeblikket at få nogen form for dialog endsige samarbejde om noget som helst. Det skulle Fremskridtspartiets leder måske betænke.

»Bør udlændinges retskrav om familiesammenføring her i landet begrænses?«, skal der stå på stemmesedlen. Hvad så hvis befolkningen siger nej? Skal Folketinget så være afskåret fra at stramme reglerne? Og hvad hvis vælgerne siger ja? Er det så tilstrækkeligt at hæve f.eks. aldersgrænsen for familiesammenførte forældre? Så har vi jo fulgt folkeafstemningen! Den stramning er i hvert fald ikke tilstrækkelig for Venstre.

At Fremskridtspartiet, når det gælder familiesammenføring, overhovedet ikke skelner mellem flygtninge og indvandrere viser til fulde, at Fremskridtspartiet slet ikke selv tror på, at dette forslag kan komme igennem. Jeg tror egentlig slet ikke, at man alvorligt ønsker at få strammet familiesammenføringsreglerne. Nej, Fremskridtspartiet ønsker at stå ude på højrefløj og skræppe op. Det er jo noget nær Fremskridtspartiets eneste funktion hele tiden at sige nej.

I Venstre ønsker vi familiesammenføringsreglerne for indvandrere strammet betydeligt op, og vi arbejder fortsat for en folkelig debat om disse emner. Den folkelige debat er nemlig den eneste vej, hvis man ønsker ændringer: at oplyse, at samtale, at argumentere, at overbevise, så befolkningen ved næste folketingsvalg sammensætter Folketinget på en helt anden måde. Hvis befolkningen ønsker et skred i ud-